

Lublin, 2010 – 03 -01

WOJEWODA LUBELSKI

NK.II.0911/82/10

Rozstrzygnięcie nadzorcze

stwierdzające nieważność uchwały Rady Miasta Lublin Nr 938/XXXVIII/2010 z dnia 28 stycznia 2010 r. w sprawie zmiany uchwały nr 762/XXXIII/2009 Rady Miasta Lublin z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe osób środkami lokalnego transportu zbiorowego zlecane przez Zarząd Transportu Miejskiego w Lublinie w części obejmującej pkt 1 załącznika do uchwały.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Lublin Nr 938/XXXVIII/2010 z dnia 28 stycznia 2010 r. w sprawie zmiany uchwały nr 762/XXXIII/2009 Rady Miasta Lublin z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe osób środkami lokalnego transportu zbiorowego zlecane przez Zarząd Transportu Miejskiego w Lublinie w części obejmującej pkt 1 załącznika do uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała nr 938/XXXVII/2010 została doręczona organowi nadzoru dnia 4 lutego 2010 r.

W pktcie 1 załącznika do uchwały Rada Miasta postanowiła, że przy zakupie biletu u kierowcy – z wyłączeniem komunikacji nocnej - dopłata wynosi 0,50 zł. go każdego biletu. Rada wprowadziła zatem zróżnicowanie poprzez podwyższenie ceny biletów jednorazowych nabywanych u kierowcy autobusu w stosunku do cen takich samych biletów nabywanych w punkcie sprzedaży.

W ocenie organu nadzoru przedmiotowa regulacja została podjęta bez podstawy prawnej.

Kompetencji do przyjęcia takich unormowań nie zawiera powołana w podstawie uchwały ustawa z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. nr 97, poz. 1050 ze zm.)

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o cenach rada gminy może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe transportu zbiorowego oraz za przewozy taksówkami na terenie gminy.

Pod pojęciem ceny urzędowej według art. 3 ust. 1 pkt 7 cyt. ustawy należy rozumieć cenę ustaloną w rozporządzeniu wydanym przez właściwy organ administracji rządowej lub w uchwale wydanej przez organ stanowiący właściwej jednostki samorządu terytorialnego, przy czym według art. 9 tej ustawy ceny urzędowe mają charakter cen maksymalnych chyba, że organ administracji publicznej, w przepisach wydanych na podstawie ustawy, ustali inaczej.

Przepis art. 8 ustawy stanowi podstawę do wydania aktu prawa miejscowego, a zatem zawartym w uchwale wydanej na jego podstawie cenom urzędowym należy przypisać charakter prawnie wiążący wszystkie podmioty, które zajmują się na terenie danej gminy świadczeniem usług, o których mowa w powołanym przepisie.

Na podstawie art. 8 ustawy o cenach organy stanowiące mogą ustalać ceny urzędowe jedynie na określone usługi (a konkretnie na usługi przewozowe transportu zbiorowego oraz na usługi przewozu taksówkami), nie

mogą natomiast ustalać żadnego rodzaju prowizji stosowanych przy dystrybucji biletów jednorazowych.

Granice zastosowania art. 8 ustawy zostały określone poprzez wyznaczenie zakresu przedmiotowego, tj. sprecyzowanie, że chodzi o usługi przewozowe transportu zbiorowego.

Powołany przepis nie pozwala określać cen urzędowych za usługę sprzedaży biletu przez kierowcę, albowiem są one, co wynika jednoznacznie z ustawy, związane wyłącznie z wykonywaną usługą przewozu.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowoadministracyjnym.

W wyroku z dnia 8 grudnia 2005 r. sygn. akt. II SA/Go 648/05 WSA w Gorzowie Wielkopolskim stwierdził, że *„za tę samą usługę nie mogą być wprowadzone różne ceny w zależności od miejsca zakupu biletu. Cena dotyczy wyłącznie przewozu i nie może być uzależniona od miejsca zakupu biletu, bo miejsce to nie ma wpływu na usługę przewozu.”*

Poza tym, jak wspomniano, jako akt prawa miejscowego powszechnie obowiązujący na obszarze gminy, uchwała nr 938/XXXVIII/2010 wywołuje skutki prawne wobec wszystkich podmiotów świadczących na jej terenie usługi przewozowe transportu zbiorowego. Uchwała Rady Miasta w zakwestionowanym zakresie nie spełnia tego warunku albowiem, po pierwsze nie wprowadza cen urzędowych za usługi przewozowe transportu zbiorowego, a po drugie dotyczy opłaty za usługę sprzedaży biletów wykonywaną przez jeden tylko podmiot - Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne. Tylko bowiem w pojazdach MPK dowodem zawarcia umowy na przejazd jest zakup biletu.

Zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej akt prawa miejscowego jest źródłem prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły, a więc adresat takiego aktu prawnego musi być w nim określony w sposób abstrakcyjny i generalny, co oznacza, iż

tego rodzaju akt nie powinien być skierowany do konkretnego podmiotu świadczącego usługi przewozowe transportem zbiorowym na terenie gminy, a abstrakcyjnie i generalnie do wszystkich podmiotów, które świadczą lub będą świadczyć tego rodzaju usługi.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania wyjaśnienia złożył Dyrektor Zarządu Transportu Miejskiego w Lublinie w piśmie z dnia 24 lutego 2010 r. znak FB. 073-1-1/10.

Wyjaśnienia nie mogą zostać uwzględnione z uwagi na ich pozaprawny charakter. Sprowadzają się bowiem do wskazania motywów, jakimi się kierowano przy wprowadzaniu dopłaty. Poza tym, wynika z nich, że sprzedaż biletów przez kierowców jest „pomocniczym kanałem dystrybucji biletów jednorazowych”, i że dodatkowa opłata jest pobierana za usługę sprzedaży.

Jak wspomniano wyżej Rada posiada kompetencję do ustalenia ceny urzędowej za usługi przewozowe transportu zbiorowego, nie zaś za usługę dystrybucji biletów.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 938/XXXVIII/2010, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

wz. Wojewody Lubelskiego

Henryka Strojnowska
Wicewojewoda

Otrzymują:

- 1) Prezydent Miasta Lublin
- 2) Przewodniczący Rady Miasta Lublin